

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว

Impact of Covid-19 on Youtidm in Vientiane Province, Lao People's
Democratic Republic

มาลาวัน จันทะวงสิน

Malavanh Chathavongsin

เฉลิมชัย ปัญญาดี

Chalermchai Panyadee

สุริยจารัต เตชะตันมินสกุล

Suriyajarat Techatanmeensakul

วินิจ ผาเจริญ

Winit Pharcharuen

วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

School of Administrative Studies, Maejo University

Corresponding Author, Email: yai_foward@yahoo.com

(Received: July 8, 2022/ Revised: June 30, 2023/ Accepted: June 30, 2023)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ หน่วยธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์มีทั้งหมด 815 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง 189 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลกระทบของโควิด-19; การท่องเที่ยว; สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Abstract

This research article aims to study the impact of COVID-19. on tourism in Vientiane Province Lao People's Democratic Republic is a quantitative research the study population consisted of 815 tourism business units in Vientiane Province. A sample of 189 people. The research tool was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation. hypothesis test T test and one-way analysis of variance. The study found that Impact of COVID-19 on tourism in Vientiane Province Lao People's Democratic Republic Overall, it was at a high level. and comparing opinions on the impact of COVID-19 on tourism in Vientiane Province Lao People's Democratic Republic classified by gender, age and income found that there was no significant difference at the .05 level.

Keywords: Impact of COVID-19; travel; Lao People's Democratic Republic

1.บทนำ

ในช่วงก่อนปี 2563 การท่องเที่ยวเป็นภาคเศรษฐกิจเดียวใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่สามารถสร้างรายได้เป็นอันดับต้นที่รองจากภาคไฟฟ้าและเหมืองแร่ และมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเยือน สปป. ลาว 4.79 ล้านคน สร้างรายได้ 934 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตัวเลขเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของ สปป. ลาว คิดเป็น 9.1% ของเศรษฐกิจมหภาค แต่ในระยะเวลาแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทั่วโลก ได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของแต่ละประเทศจำนวนมาก ทำให้การท่องเที่ยวหยุดชะงัก เฉพาะใน สปป. ลาว จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง 74% ทำให้ธุรกิจในการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง รายได้ของแรงงานในภาคการท่องเที่ยวลดลงในทางตรงและทางอ้อมและได้ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน เช่น ค่าจ้างแรงงาน การจะกิจการ การปิดกิจการ ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีผลต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของหัวหน้าธุรกิจ การเงินลดลงมากกว่า 50% และมีแนวโน้มที่จะยุติการดำเนินงานครอบคลุม 65% ในกิจการท่องเที่ยว ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานธุรกิจ โรงแรม เกสต์เฮาส์ รีสอร์ท สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร นักท่องเที่ยว ไทคอมมูนคม ขนส่งทางบก น้ำ และอากาศ ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการยกเลิกการจองทัวร์ สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร - บาร์ไม่สามารถให้บริการ และ รถบัสถูกระงับบริการ ส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการและคนงานจำนวนมากเกิดการว่างงานในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (World Travel and Tourism Council (WTTC), 2018: 1)

สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเวียงจันทน์ ก็ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ต่อห่วงโซ่อุปทานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากมาตรการปิดประเทศของรัฐบาล โดยเฉพาะธุรกิจการท่องเที่ยวอำเภอเวียงจันทน์ ธุรกิจร้านอาหาร-เรือนำเที่ยวอยู่อำเภอแก้วอุดมได้ถูก ปิดกิจการ ปี 2562 ได้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ รวม 712.030 คน ต่างชาติ 329.857 คนและสามารถสร้างรายได้เงินเข้าประเทศทั้งหมด 261 พันล้านกีบ แต่ปี 2020 นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจังหวัดเวียงจันทน์รวมทั้งสิ้นเพียง 390,981 คน เทียบเท่ากับเมื่อปีที่แล้วลดลง 55% เปอร์เซนต์ อันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ปี ทำให้จำนวน

นักท่องเที่ยวต่างประเทศเหลือเพียง 29,419 คน สร้างรายได้เพียง 12.4 พันล้านบาท เทียบกับปีที่ผ่านมาลดลง 48% ปัจจุบันมีธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์มีทั้งหมด 815 แห่ง ประกอบด้วย โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ ร้านอาหาร บริษัทท่องเที่ยว หน่วยบริการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เริ่มในเดือนมีนาคม 2563 เป็นต้น มาบรรดาธุรกิจการท่องเที่ยวก่อนได้รับผลกระทบต่อนานของการดำเนินงานธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจที่พัก (โรงแรม รีสอร์ท บ้านพักตากอากาศ) ร้านอาหาร ร้านบันเทิง ร้านนวดแผนโบราณ สถานที่ท่องเที่ยว หน่วยบริการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยรวมแล้วการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 มีผลกระทบต่อรายได้ของธุรกิจการท่องเที่ยวลดลงถึง 60% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการ จำนวนมากไม่สามารถจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ การหมุนเวียนทางการเงินไม่ดี และยังมีเงินสดสำรองสะสมสำหรับการรับมือกับสภาพความไม่แน่นอน (Government of the Lao People's Democratic Republic (Lao PDR), 2565: ออนไลน์)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและเพื่อเป็นการปรับตัวการท่องเที่ยวต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.1 ขอบเขตของการศึกษา

3.1.1 ขอบเขตทางด้านพื้นที่ ได้แก่ธุรกิจที่พัก (โรงแรม รีสอร์ท บ้านพักตากอากาศ) ร้านอาหาร ร้านบันเทิง ร้านนวดแผนโบราณ สถานที่ท่องเที่ยว หน่วยบริการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.1.2 ขอบเขตทางด้านเวลา การวิจัยในครั้งนี้ ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน ถึง ธันวาคม 2564 เพราะเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ถือว่าการแพร่ระบาดเป็นจำนวนมาก

3.1.3 ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยได้แบ่งขอบเขตเนื้อหาการวิจัยเป็น 4 ด้านผลกระทบ คือ ผลกระทบต่อธุรกิจร้านอาหาร ผลกระทบต่อโรงแรม รีสอร์ทและที่พัก ผลกระทบต่อบริษัทท่องเที่ยว และตัวแทนบริษัทท่องเที่ยว และผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยว

3.1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

- เพศ อายุ รายได้ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ

2.ตัวแปรตามได้แก่ด้านผลกระทบต่อธุรกิจร้านอาหารผลกระทบต่อโรงแรมรีสอร์ท และที่พัก ผลกระทบต่อบริษัทท่องเที่ยว และตัวแทนบริษัทท่องเที่ยว และ ผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หนี้สิน การจองและการท่องเที่ยวแบบกรู๊ปทัวร์ การหยุดงานของพนักงาน

3.1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากร

ได้แก่หน่วยธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด815แห่งซึ่งประกอบด้วย

- โรงแรม = 44 แห่ง จำนวนห้องพัก 2,357 ห้อง
- รีสอร์ท = 28 แห่ง มี 789 ห้อง
- เกสต์เฮาส์ = 332 ห้อง 4,013 ห้อง
- ร้านอาหาร ร้านอาหาร = 310 ร้าน
- บริษัทท่องเที่ยว = 38 บริษัท
- 63 หน่วยบริการท่องเที่ยว
- สถานที่ท่องเที่ยว211 แห่ง รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 180

แห่ง สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 22 แห่ง และสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 9 แห่ง

- กลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างสำหรับการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณของการศึกษานี้ใช้อัลกอริทึม Krejcie & Morgan (Krejcie & Morgan, 1970: 82) ซึ่งคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{x^2 Np(1-p)}{e^2(N-1) + x^2 p(1-p)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

x = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% (=3,841)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (หากไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

โดยใช้สูตรข้างต้นซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ตามตารางที่ , จะเท่ากับ (, = 3.841) สัดส่วนประชากร 20% (0.2) และ e เท่ากับ 5 % สามารถกำหนดจำนวนตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{x^2 N p (1-p)}{e^2 (N-1) + x^2 p (1-p)}$$

$$= \frac{3,841 \times 815 \times 0.2(0.2-1)}{(0.05)^2 (815-1) + 3,841 \times 0.2(1-0.2)} = 189$$

จากผลลัพธ์ กลุ่มตัวอย่าง 189 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ประเภทของธุรกิจท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการทำธุรกิจท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยมี ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ผู้วิจัยได้ทำหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์สังคม มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการลงเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้
- 2) ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่จริงเพื่อดำเนินการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 189 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ประเภทของธุรกิจท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการทำธุรกิจท่องเที่ยว วิเคราะห์ในรูปแบบแจกแจงความถี่ และร้อยละ และนำผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบการบรรยาย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลผลกระทบต่อธุรกิจร้านอาหาร ผลกระทบต่อโรงแรม รีสอร์ทและที่พัก ผลกระทบต่อบริษัทท่องเที่ยว และตัวแทนบริษัทท่องเที่ยว และผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยว โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย () และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น ตารางประกอบการบรรยาย และการแปลผล 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเปรียบเทียบ เพศ อายุ รายได้ ประเภทของธุรกิจ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจการท่องเที่ยว โดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One -Way ANOVA)

4. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.5 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 มีรายได้ต่ำกว่า 1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.8 และธุรกิจขนาดเล็ก 119 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ธุรกิจขนาดกลาง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 ธุรกิจขนาดใหญ่ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

ส่วนที่ 2 ระดับผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลกระทบต่อโรงแรม รีสอร์ทและที่พักอยู่ในระดับมากที่สุด ผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ผลกระทบต่อธุรกิจร้านอาหาร อยู่ในระดับปานกลาง และ ผลกระทบต่อบริษัทท่องเที่ยว และตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม ประเภทของธุรกิจท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการทำธุรกิจท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับมากกว่า .05

5. อภิปรายผล

การวิเคราะห์ถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะอภิปรายข้อที่ค้นพบจากการศึกษาดังนี้

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้รับผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม และมาตรการการเฝ้าระวัง การป้องกันดูแลสุขภาพของตนเองและมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ดังนั้น ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยด้านผลกระทบการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย 1) รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการวางระบบและมาตรการในการป้องกันและเฝ้าระวังอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในวิกฤติการณ์อื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อระบบการท่องเที่ยวในประเทศ 2) รัฐบาลควรเพิ่มความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจตามกลไกเศรษฐกิจ เช่น ให้ความช่วยเหลือในการสร้างสภาพคล่องให้กับธุรกิจนำเที่ยวเพื่อสร้างแรงจูงใจในการคงงานใหม่ให้กับบุคลากรที่ทำงานในหน่วยธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์

จากผลการศึกษาผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากว่าทุกธุรกิจได้รับผลกระทบจำนวนมากแบบไม่เคยมีมาก่อนคือ ตั้งแต่ต้นปี 2563 ธุรกิจการท่องเที่ยว ในจังหวัดเวียงจันทน์ ได้รับผลกระทบเนื่องจากรัฐบาลได้ดำเนินมาตรการปิดประเทศเนื่องจากการแพร่กระจายของโควิด 19 ที่กำลังแพร่กระจายอย่างรวดเร็วไปทั่วโลก ส่งผลต่อธุรกิจการท่องเที่ยวแบบที่ยังไม่ทันตั้งตัวถูกปิดตัวลงโดยอัตโนมัติ ส่งผลให้ภาคธุรกิจ

ต้องรับภาระหนี้สินธนาคารพร้อมดอกเบี้ยรายเดือนในการลงทุนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายมีการค้างจ่ายค่าแรงงานพนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ เงินหมุนเวียนไม่ทันและไม่มียกยอสม จํานวนนักท่องเที่ยว การจองและการท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ถูกยกเลิก ทั้งหมด พนักงานถูกเลิกจ้างงานเป็นจำนวนมาก แต่ยังรักษาไว้พนักงานทำความสะอาด พนักงานที่ทำงานมานานที่อยู่ด้วยความมั่งคั่ง โดยไม่มีการให้ค่าจ้างแรงงานใดทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณ ทงฤทธิ์ (2563) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของ Covid-19 ต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว กรณีศึกษา : หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบของ Covid-19 ต่อการท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพีทั้งผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบเช่นเดียวกัน โดยทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในบริเวณพื้นที่อุทยานน้อยลง ส่งผลให้ผู้ประกอบการทั้งโรงแรม ร้านอาหาร รถและเรือนำเที่ยวรวมถึงอุทยานฯ เองก็ได้รับผลกระทบสูญเสียรายได้ไปถึง 90% นอกจากนั้นทุกหน่วยงานต้องมีการจัดการการรับมือวิกฤติโรคระบาด COVID-19 ที่จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวลาวและการท่องเที่ยวโลกอย่างมาก ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศหยุดชะงัก รวมถึงส่งผลกระทบต่อจํานวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยที่มีมาตรการรับมือวิกฤติโรคระบาด ดังเช่นวิจัยของปาณิสรา แสงสุวรรณ และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้นำชุมชนต่อการรับมือวิกฤติโรคระบาด COVID-19 กรณีศึกษาตำบล หุ่นคา โกง อำเภอมือง จังหวัดพังงา พบว่า มีข้อเสนอแนะการรับมือวิกฤติโรคระบาด Covid-19 ทั้งด้านการปฏิบัติงาน เฝ้าระวังโรค ด้านการควบคุมการระบาดของโรค ด้านการปฏิบัติการป้องกันโรค และด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิกฤติโรคระบาด COVID-19 เพื่อเป็นแนวทางในการรับมือต่อ เมื่อกรณีชุมชนได้รับผลกระทบของวิกฤติโรคระบาดแล้ว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาปนี อินทะโร และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษาบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษา บ้านท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า การแพร่ระบาดของโควิด-19 ผู้นำชุมชนได้มีการดำเนินการตามหน้าที่อย่างเหมาะสม มีการออกกฎและมาตรการในการดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดใน วงกว้างของเชื้อไวรัสที่กำลังมีการแพร่ระบาดอยู่ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวนี้ จะเป็นการส่งผลให้ประชาชนในชุมชนได้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง และรอบคอบมากขึ้น ทั้งยังมีความปลอดภัยจากการเจ็บป่วย ทั้งยังสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ เพื่อนำไปปรับใช้ในการชีวิตประจำวันอีกด้วย

6. สรุป

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขอให้ออกข้อเสนอแนะ 3 ส่วนคือ ส่วนที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะต่อธุรกิจการท่องเที่ยวและส่วนที่เกี่ยวกับการค้นคว้าวิจัยต่อยอดดังต่อไปนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) เพื่อเผยแพร่ผลกระทบโดยประมาณของการระบาดของโรคโควิด -19 ต่อการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรมและแผนฟื้นฟูการท่องเที่ยว สปป. ลาว ระหว่างปี พ.ศ. 2564-2568 แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในแขวงเวียงจันทน์ ทุกภาคส่วน รัฐบาลควรเพิ่มความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจตามกลไกเศรษฐกิจ เช่น ให้ความช่วยเหลือในการสร้างสภาพคล่องให้กับธุรกิจนำเที่ยวเพื่อสร้างแรงจูงใจในการหางานใหม่ให้กับบุคลากรที่ทำงานในหน่วยธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์

2) จัดปรึกษาหารือร่วมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อวางแผนรับมือวิกฤต ผลกระทบต่อธุรกิจ ช่วงการระบาดของโรค 19 และควรมีการวางแผนการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวในอนาคตอันใกล้เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจในจังหวัดเวียงจันทน์ได้มีการแลกเปลี่ยนประเด็น ปัญหาและแนวทางในการฟื้นฟูผลกระทบ

3) รัฐบาลจัดทำแคมเปญส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Lao Tourism Laos) การท่องเที่ยวไปยังจังหวัดต่างๆ ด้วยระบบป้องกันการแพร่ระบาดโควิด 19 เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยจัดโปรแกรมท่องเที่ยวจังหวัดไปยังจังหวัด อำเภอ สู่อำเภอ ที่มีเงื่อนไขเพียงพอ เน้นในการปรับปรุงระบบบริการและลดต้นทุนการท่องเที่ยว

4) ควรจัดประชุมหารือและแลกเปลี่ยนบทเรียนกับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค และประชาคมระหว่างประเทศที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ผ่านการประชุมทางไกล เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันกับจังหวัด

5) ทบทวนข้อจำกัดการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อผ่อนคลายการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวในเวียงจันทน์

6) รัฐบาลควรสมทบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางออกในการลดภาษี ลดค่าน้ำ ค่าไฟ มีนโยบายสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับภาคการท่องเที่ยวและเปิดช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการฟื้นตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว

7) แต่งตั้งคณะทำงานจังหวัดเพื่อประสานงานการเฝ้าระวัง ข้อมูล การสื่อสาร และการต่อการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว

7.2 ข้อเสนอแนะต่อธุรกิจการท่องเที่ยว

1) จัดอบรมมาตรการป้องกันการแพร่กระจายของอหิวาตกโรคในแผนรับมือกับการแพร่ระบาดของโควิด 19 ให้แก่บุคลากรระหว่างภาคการท่องเที่ยวของตนเอง

2) ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ กิจกรรมท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม และป้ายดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น

3) สร้างปฏิทินการเดินทางการท่องเที่ยวโดยสมทบกับจังหวัด โดยระบุวันที่ของเทศกาลหรือเทศกาลประเพณีที่ไม่ซ้ำกันในพื้นที่สำหรับการโฆษณาบนโซเชียลมีเดียออนไลน์ เช่น Facebook และเว็บไซต์การท่องเที่ยวของจังหวัด

4) ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวควรใช้โอกาสนี้ในการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวของตนเอง ส่งเสริมการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับสถานที่ท่องเที่ยวอดิเรกเพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวในยุคใหม่โดยเน้นความปลอดภัยของการระบาดของไวรัส 19

7.3 ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาหาแนวทางในการปรับตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเวียงจันทน์ โดยอาจจะเจาะจงศึกษาภาคธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างใดอย่างหนึ่ง

2) การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาแต่ในพื้นที่จังหวัดเดียวเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น หรือพื้นที่อื่น

3) งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพียงแต่เชิงปริมาณ การศึกษาครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพร่วมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย

8. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ฐาปนี อินทะโร และคณะ. (2565). บทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษา บ้านท่า สะทอน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา. วารสารสันติสุขปริทรรศน์. 3 (1), 30-46.
- ปาณิสสา แสงสุวรรณ และคณะ. (2565). บทบาทของผู้นำชุมชนต่อการรับมือวิกฤติโรคระบาด COVID-19 กรณีศึกษาดำบลทุ่งคาโงก อำเภอเมือง จังหวัดพังงา. วารสารสังคมศาสตร์และศาสตร์รวมสมัย. 3(2), 13-28.
- วันฎกรณ์ ทองฤทธิ์. (2564). ผลกระทบของ Covid-19 ต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและการท่องเที่ยว กรณีศึกษา: หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Government of the Lao People's Democratic Republic (Lao PDR), (11 May 2022). Ministry of Health. n.d. COVID-19 Dashboard (in Lao). Retrieved October 2, 2022, from <https://www.covid19.gov.la/index.php>.
- Intaro T. et al. (2022). The role of community leaders in the management of the COVID-19 epidemic: a case study of Ban Tha Samloen, Thung Mo Sub-district, Sadao District, Songkhla Province. Santisuk Review Journal. 3 (1), 30-46.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3), 607-610.
- Sangsuwan P. et al. (2022). The role of community leaders in coping with the COVID-19 epidemic crisis: a case study of Thung Kha Ngok Subdistrict, Mueang District, Phang Nga Province. Journal of Social Sciences and Contemporary Sciences. 3(2), 13-28
- Tongrit. W.. (2021). Impact of Covid-19 on Natural Environment and Tourism: Case Study: Noppharat Thara Beach - Phi Phi Islands. Krabi Province Independent Study. Master of Science Program National Institute of Development Administration.
- World Travel and Tourism Council (WTTTC). (2018). Travel and Tourism Economic Impact 2019. Laos. London